

leges in suo testamento locum non habeant: text. in l. 20. si quando, C. de inoff. testam. vbi dicitur, quod si alii concedatur à lege, vel à Principe facultas ad testandum, intelligitur, dum tamen testetur secundum legis dispositionem.

89 Primo, t̄ ex supradicta ratione decidendi infertur, testatorem non posse facere, vt statueribus legibus alimenta præstari pro ratione facultatum, præstentur alimenta filio suis ultra suas facultates: text. in l. z. vers. sed s̄ pater, ff. vbi pup. educar. deb.

90 Secundo infertur, t̄ quod cum de jure præscriptum sit, vt impensa funeralis fiat, attenta ratione facultatum testatoris, l. i. § final ff. ad leg. Falcidiam, non poterit testator facere, ne haec lex in suo testamento locum habeat: text. in l. at si quis, §. hac actio, ff. de religios. & intellectus ad legem 13. tit. 6. lib. 5. Quia Recopilat. Regia, qua cauerit, que la cera, y Missas, y gastos del enterramiento se saquen con las otras mandas graciaſ del quinto de la hacienda del testator, y no del cuerpo de la hacienda, aunque el testador mande lo contrario. Nam ratio illius est, quia testator non potest facere, quin leges in suo testamento locum non habeant, quæ præcipiunt funeris impensam de quinto bonorum deduci. Circa t̄ q̄am legem addendum est, quod ea tantum loquitur & procedit, quotiescumque testator habet & reliquit filios, vel alios descendentes, eorum fauore, quia eis non potest præjudicare, nisi in quinto & tertio, etiam inter ipsos descendentes, vt in pluribus legibus Regijs cauetur, præcipue Tauri: securus vero erit, quando testator nullos descendentes reliquit, quia tunc cum haec ratio cesset, quæ lex ipsa fundari videtur, cessare debet & ipsius l. dispositio, argum. gl. singularis in leg. ii. verbo, prouidentia, ff. de legitim. auor. quam esse communiter approbat plurius Doctoribus relatis testatur Domin. Anton. de Padilla in l. transfig., nu. 8. C. de transact. & ita inuenio, quod in propriis terminis dicit leg. Regiae, tenet Ant. Gom. in l. 13. Tauri, in vers. hodie, dicens, quod hominem nihil est immutatum per illam legem, non reliquis filiis, vel descendantibus, sed standum est iuri communii, quo cauetur, impensam funeralis fieri pro modo facultatum, vt supra dictum est: Eadem quoque sententiam ad predictam l. 13. Tauri, tenet etiam Greg. Lop. in l. 2. tit. 11. par. 6. gl. col. 1. illius, & nouissime nos idem latius probamus lib. 1. præf. questionib. 9. 70.

91 Ex quibus omnibus, ipse mouit ultra omnes (quos ipse vsque adhuc saltem viderim) infero, quod si testator non habeat descendentes, habeat tamen ascendentem, vel ascendentem, quod hoc casu impensa funeralis deducenda est ex tertio bonorum, in quo potest ascendentibus præjudicare, illud extraneo legando, vel relinquendo, vt in l. 5. Taur. quæ hodie est l. 1. tit. 3. lib. 5. Quia Recopil. non vero de toto corpore hereditatis, licet contrarium velit & dicat testator, per d. l. 30. Taur. attentis suis rationibus supra declaratis, quam per supradicta existimo procedere, & ampliandam fore, & in hoc casu, salvo meliori iudicio, ita tenet nouissime Ioan. A. Rojas in sua epitom. success. c. 9. n. 31. & sequent. & nos ibi supr. 9. 7.

94 Ultimo circa d. l. 30. Taur. quæ hodie est d. l. 13. tit. 6. lib. 5. recop. est videndum, quid juris sit, si quintum bonorum non sufficiat ad omnia legata persoluenda: An tunc prius debeant soli legata pia, quam non pia? In quo resolutio est verissima, quod ante omnia de isto quinto deducenda est funeralis impensa, vt in l. Iulianus, cum seq. & in l. pen. ff. de religio. & sumpt. fun. & in l. 12. tit. 13. p. 1. per quæ iura ita tenet in terminis Ci- fuen, in d. l. 30. nu. 2. & Conar. in c. Rynal. §. 3. col. 2. de te-

Repetitio I. Nemo potest, ff. de legat. 1.

21

Soleat tamen circa intellectu hujus text. in l. hac lege, nemo potest, apud juris utriusque exercitatissimos interpres dubitari: Vtrum testator in suo testamento possit ius accrescendi prohibere, hoc est, in effectu querere, utrum text. in l. ius nostrum, ff. de regul. iuris, possit testator facere, ne locum habeat in suo testamento? Quem articulum ipse latissime examinavi in mea repetitio l. vnic. C. quando nō pet. part. Sed quia hic est etiam locus ordinarius ipsius, hic iterum eum examinabo, & quæ hic omilia fuerint, ibid. copiose poterunt videri examinata, & e conuerso, non enim ad literam transcribo, quæ ibi dixi, sed alio modo hic examino.

98 Et primo t̄ videtur, quod testator possit prohibere: Nam ius accrescendi provenit ex dispositione tacita testatoris, juncto tamen legis ministerio, l. i. Titio & Manio, §. Julianus, ibi. Quæ substitutus, infra de leg. 2. iuncta l. i. in testamento, ff. de vulg. & pupill. & hanc opin. tener exp̄. gl. magna, prope medium, in d. l. Julianus, scilicet, quod ius accrescendi provenit ex tacita testatoris voluntate, quæ gl. est communiter approbata, Bald. autem in d. l. vnic. quest. 9. n. 23. C. quand. non pet. part. determinat, quod quando sumus in casu, in quo institutio trahitur ad vniuersum ex legis dispositione, vt quando testator institutio hereditem in re certa, quo casu juris fictione, nullo alio coherede dato, institutio trahitur ad vniuersum, vt in l. i. §. sex fundo, de heredib. inst. quod vitiat institutio hereditis propter quandam perplexitatem: Si vero sumus in casu, in quo institutio trahitur ad vniuersum ex juris necessitate, vt si quis sit institutus in tercia, vel quartâ parte hereditatis, & hoc casu institutio consequetur totam hereditatem, vitiat prohibitione, haec sententia Bald. neque difficultatem absolvit, neque vñum saporem habet, quare solet communiter reprobari, & ita reprobat eam Crotus in rep. l. re coniuncti, n. 57. ff. de legat. 3.

Ang. vero t̄ de Perusio fuit in alia singulari opinione, qui in l. si ego, col. 2. vers. tu conclude, ff. de iniust. rupt. Et. vult pro intelligentia hujus difficultatis, quod si causa testati sit hoc casu potentior, quam causa intestati, prohibitio non teneat: contra tamen si causa intestati potentior sit, haec autem potētia vñius causæ ad alteram sumit, secundum illum ex quantitate portionum, vt si institutio sit vniuersalis, exceptio vero sit particularis, prohibitio non teneat: securus existimat ille dicendum, si institutio particularis, exceptio vero vniuersalis sit, quod si æquales sint, ex ipsius sententia causa testati tanquam nobilior trahet ad se cauſam intestati hoc casu, & institutus totum consequetur: quod etiam juvari posset ex regula vulgaris text. in l. si pars, ff. de inoff. testam. Verum neque haec Angel. sententia firma esse videtur.

100 Quare t̄ Salyc. in l. quoties, n. 14. C. de heredibus instituend. dicebat, quod prohibitio non teneat, sed tamen quod hereditum consequetus, residuum illud, quod sibi iure accrescendi obuenit, tenetur iure fideicommissi restituere venientibus ab intestato, allegat ipse text. in argumentum in leg. peto, in principio, ff. de legat. secundo, sed neque haec opinio militi placet.

101 Bart. autem t̄ in l. quoties, §. si duo, col. 2. vers. ex quo dico, ff. de hered. inst. tenet, posse a testatore induci in testamento prohibitionem juris accrescendi, & quod heres scriptus nihil hoc casu consequetur ex hereditate, imo res reducetur ad cauſam intestati, & prohibito censebitur facta fauore venientium ab intestato: idem tenet idem Bart. in l. stego, nu. 2. ff. de iniust. rupt. idem Bart. in l. si quis priore, nu. 3. ff. ad Trebell. & in cons. 156. incip. Tithius fecit testam. n. 2. Part. de Caltr. in l. si posthumus à primo, in princ. num. 2. ff. de liber. & posthumis, cons. 59. vol. 1.

Ex eadem collectione nostri text. oportet sane in-

teligere text. in l. i. §. fin. ff. de annuis legat, vbi dicitur, testatorem non posse eam usuram in testamento permittere, quæ legibus contraria sit, inquit enim Alber. in illo §. rationem illius text. esse, quoniam non potest testator facere, quod leges non habeant locum in suo testamento: allegat text. in presenti. Imo vero cum hodie usuram legibus omnino sint contraria, libenter fatendum est, cessare jam illius tex. dispositio- nem, & ita pro intelligentia illius tex. tenet ibi Bart. & Lancellot. Decius, & idem Bart. in l. z. n. 2. ff. de his quæ p̄n. nomin. hanc esse communem testatur Socin. cons. 59. vol. 1.

¶ Vnde etiam illud oriri videtur, scilicet quod testator non possit in suo testamento cauere, ut clericus conueniatur coram iudice seculari, ut eleganter determinauit Bald. in l. 2. n. 4. C. vt in posse legat. & retulit Ripa hic, nu. 18. Verum haec Baldi sententia nihil in se dubitationis habet, quamvis Menchac h. de success. creat. §. 22. n. 66. dicat, satis dubium esse hoc, dictum Bal. refer Bald. sequentem Dec. cons. 150. n. 4. Nam quod clericus coram iudice laico conueniatur, longe lateq; iuris functionibus prohibetur tex. in auth. statuum. C. de Episcopis & cler. c. 2. de iud. quare dubium non est, quin non possit testator leges illas abrogare.

¶ Maxime, † quod neque ex renuntiatione ipsius
testatoris, ne illa potest colligetur in cap. 6. di-

vide Couarr. ubi supra, num. 4. quam communem intellige, quod Papa non possit subiictere clericos iurisdictioni secularium, scilicet ordinariæ: Nam delegatae bene potest, cōmittendo iudicibus secularibus causas clericorum, quia tunc illi iudicabunt, non tam ex propria & laica iurisdictione, quam ex iurisdictione Ecclesiæ sibi demādatæ, vt testatur communem solutionem esse Menchac. ubi supra, num 67. 60. sicut Papa potest dare potestatem vni laico conferendi beneficia, vt ex pluribus Dd. concludit Menchaca dist. num. 60. Quæ omnia sufficient pro ratione dubitandi, & decidēdi ad hūc textum, & antequam aggrediar difficultates glossarū, & Barto notabilia quædam colligam, quæ in nostro tex. probantur.

¶ *Primum notabile.*

Primo t̄ igitur notatur ex hoc textu, quod formē ¹¹¹ à lege introductæ minimi potest renuntiari, nec quicquam ex ea mutari oportet: idem probat textus in l. cum bi., §. si *Pretor ff. de transactione*, in l. testandi, C. de testamentis, ibi *Iurisdictio*, in l. constitutionibus, ibi *Consequens est ff. ad municipal.* in l. *Diuinus Adrianus ff. de integrum restituzione*, in l. *esi in lege ff. de regul. iuris*, in l. l. C. *mandat. in §. is qui, Instit. eodem.* *Quod* fetiam habet locum, et si mutetur in melius l.; §. in bello ff. de re militari. *Gomez ius per illum textum in § fuerat numero quadragesimo septimo, de actio.* *Cuius* ratio est, quia (ut inquit Ioann. de Imol. in leg. quicquid astringenda ff. de verbis ob: ig. omnis solemnitas seu forma substantialis est iuris publici, l. 3. ff. de testam. quod t̄ quidē ius publicum priuatorum pactis tolli nō potest, l. *ius publicū, ff. de pactis l. testandi, C. de testamentis, l. quidam decedens, ff. de administrat. tut.*

Quamobrem t̄ dicebat eleganter Bal. in l. fin. num. 3. C. de suis & legitim. heredib. quod formæ nihil poterit addi nec detrahi, imo adde, hinc esse, q. forma tradita à lege vel statuto debet adimpleri ad vnguē, neque sufficit impleri per æquipollēs, vt latissime examinans tenet bene limitans Ias. in l. 14. cum sequentibus ff. de liber. & posthum.

Faustinus, ibi: *Contra leges diuinās*, II. quest. 1. Ex t̄ quo

108 Faustini, ibi; *Contra leges diuinias*, II. quest. I. ¶ Ex t̄ quo
infertur ratio ad tex. in dict. c. si diligenti, quatenus in-
validat renuntiationem clericorum fori proprij, et
iam iuratam, quia cum exemptione sit de iure diuino, ne-
mo contra id potest venire, neque obest tex. ille, ibi,
Contra canonum statuta, non enim id negat introdu-
ctam fuisse de iure diuino, nam postea fuit declarata
per ius Canonicum, & h̄c opinio est tenenda.

109 Tametsi t̄ multi teneant contrarium, & inter eos
glossā paucissimis expensa, in authentic. de Sanctissimis
Episcopis, § si quis autem pro pecunia, versicul. ciuilem. col-
lat. 9. quatenus inquit, clericos esse exemptos tantum,
per tex. in dict. capit. si diligenti, & non antea, & hanc o-
pinionem tenet Innocentius in dicto c. 2. de maiorita-
te, & obedientia, & Ias. in l. 1. in 2. leci. colum. penultim. C.
de summa Trinitate & fide Catholica, idem Ias. in authen-
si qua mulier, in. 3. notab. C. de sacro sanct. Eccles. & plures a-
lii relati per Menochium vbi s. & dicit communem
Curt. Iun. in l. penultim. num. 18. C. de pact. eam se-
quitur latissime probans, & respondens fundamētis
contrariæ partis Couar. vbi s. vbi num. 2. quatuor
conclusiones constituit pro resolutione huius articu-
li, cōtrarium etiam tenet & probat, respondens latis-

tibus ff de liber. & pojnum.

Sed contra t̄ tex. hinc in hac parte, primo appono
de tex. in l. 1. § fin. ff. de vent. inspic. vbi prætor certā for-
mam præscriperat de vête inspiciēdo, vt scilicet, si
mortuo marito mulier se esse prægnantē dixerit, vē-
ter inspiciatur, partusque custodiatur, atque oportet
quædam iuris solēnia præmittere, scilicet, vt quinq;
mulieres sint, quibus hoc cōmitti debeat. Item vt tria
lumina ibi sint, ne partus subiiciatur & quod is cuius
interest, nēpe, proximus agnatus defuncto, præsens
sit, itē quod ei partum videndi copia fiat: quod si re-
ete omnia seruentur, mulierem prætor se in posses-
sionem bonorum missurum pollicetur. Dicit igitur
tex. in § fin. quod si aliquid ex his solēnibus sit omis-
sum, nihilominus mulier mittetur in possessionē. Er-
go probat ille tex. q̄ potest mutari forma a lege tra-
dita. Ripa in præsēti intelligēs quanta esset h̄c dif-
ficultas, dicebat, h̄c omnia esse verissima, & q̄ tex.
ille non obstat, quoniam loquitur in homine rustico.
Verum hic intellectus, et si veritatis specie præ se fe-
rat & literæ illius text. videatur quodā modo conue-
nire, est falsus, si rationem illius text. consideremus
in versic quale est enim.

Ex quo colligitur manifestissime, non ideo formæ mutationem, seu potius defectum actum non vitiare, quoniam rusticitas in causa fuerit, sed quia leuiscula illa solēnitas fuit, quæ ibi fuit pretermissa, & ita illum tex. intelligit & interpretatur ibi Bald. & in aliis quam pluribus locis, & hic est illius tex. communis intellectus, vt testatur Ias. in l. cum hi. & si prator, nu. 1. ff. de transact. Alex. in Rubr. num. 12. ff. de non oper. nuntiat, & tenet idem

idem Bært. in d. l. cum hi. §. si unicus. in 2. declarat. qua sit modica. & qua substantialis solemnitas.

Ex quo intellectus infert Bart; ibi: quod etsi in consciendo inuentario signum Crucis desideretur per text. in l. si. in princ. C. de iur. delib. omissione tamen hujus formæ & solemnitatis, non vitiar, quoniam leuis est. Hanc opin. communem esse omnib. doctoribus professus est idem Bart. in d. l. si. §. cum igitur, nu. ; in si. communem quoque testatur Ias. ibi, nu. 4. & Alex. in Rubr. n. 8. ff. de noui oper. nuntiat. communem quoque assertit Ripa in c. cum Ecclesia Sutrina, n. 11. de causa possess. & propriet. & hæc est tenenda, quam etiam dicit communem Porcelinus in tractatu de inuentario, c. 2. n. 5. & 6. Mench. §. 9. n. 10. Joan. Orose. in d. §. si vnic. n. 3. seq. idem in l. si quis ex argentyrys, §. si initium, n. 9. ff. de edend. vbi Bart. nu. 2. Ias. n. 1. idem etiam tenent. Dixi ego in examine meo acerimo Licentiatus Salmanticæ in d. l. cum hi. §. eam transactionem, licet non ita late. Tandem refert in re hac duas communes opiniones contrarias latissime illustris præceptor meus Don. Antonio in l. si qua beneficia, Cod. de diuersis rescriptis.

l. 12. de iuram. calumn. Doctores in plenaria locis dilectatem hanc attingunt. ¶ Et Bald. in † cap. consanguinei, n. 3. de re iudic. dicebat, quod juramentum in teste non sit de substantia, sed de ordine, quare nihil mirum, si remitti à partibus possit. Verum hæc Bald. sententia non videtur esse vera: Nam juramentum pro forma atque substantia ipsius testimonij requiri omnes volunt, quod satis insinuat text. in d. l. iuris iurandi, quare Doctores aliter difficultatem hanc dissoluunt, nempe,

Quod ideo + partes possunt huic juramento renuntiare, quoniam in teste principaliter est inductum in ipsarum partium fauorem, vnde possunt seipso submittere dicto hominis alicujus, cuius integra opinio sit, neque illa infamiae nota sigillata, illique se tuto credere absque juramento: quæ quidem ratio probata videtur in l. 28. tit. 18. part. 3. ¶ Pro + qua etiam videtur facere gl. illa celebris, licet vulgata in authent. de testibus, §. & licet, verb. supplicys, collat. 6. dicens, quod si partes rogauerint testem vilem atque infamem, vt

18 Secundo contra † text. hunc in hac parte oppono text. in c. tuis questionib. extra de testibus, vbi ex consensu partium potest remitti juramentum testis de veritate dicenda, consonat l. 23. tit. 16. part. 3. At vero juramentum illud formam respicit ipsius testimonij, ut in l. iuris iurandi, C. de testib.

19 Quod quidem † pro substantia ipsius est maxime
necessarium, adeo, ut quantumcunque religiosus sit
is, qui in testem producitur, adhuc jurare tenetur:
text. in c. nuper nobis de testibus. ¶ Imo † Cardinalibus
ipsis si testimonium ferant, non creditur non juratis:
gl. est in c. cum olim essemus, verb. fratrum, de priuili. ¶ Item
facit, † quod mille testibus non creditur, si modo ju-
rati non sunt: ita tenet Dominicus per illum text. in-
cap. multis, 44. distinc. ¶ Neque † posse Summum Pon-
tificem statuere, quod creditur testibus non juratis,
determinat Augustinus de Ancona lib. de potestate. Ec-
clesia, quast. 55. artic. viiiim. quem sequutus est Felicis.
in cap. constitutus, num. 16. de rescript. ubi dicit, hanc deci-
sionem esse stupendam & Legistis incognitam:
quam etiam refert & sequitur Hippol. singul. 124. cir-
ca si. sequitur Additio Bart. in l. i. s. 1. num. 4. litera E ff. de
feris. Ripa in l. admonendi, nu. 149. ff. de iure iur. ¶ Ima-

223 Imo vero et si alicui commisum fuerit, ut in aliqua
causâ procedat, omissa solemnitate juris ciuilis, ad-
huc recipere non potest testes non juratos, ut tenet
Bald. in l. milites, n. 5. C. de testam. milit. cuius opinionem
magis communem esse teltatur Ias. in s. in bona fide, n.
29. inst. de actio. quamvis Bart. in l. filius fam. n. 5. ff de
donat. teneat contrarium, cuius opinionem veriorem
& communem appellat Felin. in c. dilecti filij, n. 5. de
iudic.

114 Item testes, qui in sue artis peritia declarant, iuramentum debent praestare: gloss. est in l. comparationes, verb. deponentibus, C. de fide instrum. tametsi contrarium velit gl. in l. 1. in princ. ff. de vent. inspici. & gl. in l. iuris iurandi, C. de testibus. Tamen circa illas gl. tenenda est egregia Bait. distinctione, in princ. proemij, ff. veteris, nu. 8. vbi concludit, de credulitate faltem ab his fore exigendum juramentum, licet de veritate non jurent, quia neque jurare possunt. Hanc esse communem in hac difficultate, & concordem sententiam asserit Ias. in l. admonendi, nu. 179. ff. de iure iur. communem asserit Decius in cap. proposisti, n. 15. de probat. pro qua videtur text. in l. hac editali, §. illud, C. de secund. nupt. de quo vide Socinum in regul. 293. verb. peritus, & secundum hanc distinctionem debet intelligi dict. l. 23. titul. 16. part. 3. Quae cum ita se habeant, quonam pacto poterit defendi, quod partes possint hoc juramentum remitte- lectam, & ampliatam laepitilime habentis & approbamus in praxi aduocati in judicijs, quotiescumque vna pars litigans presentat, & examinare facit in sui fauorem testem, quem pars aduersa in eodem negotio & processu produxerat, & examinari fecerat, vel etiam produxit testem non productum ab altera parte, qui testis patiebatur aliquas objectiones vel defectus: Nā qui eum producit in teste in judicio, eo ipso videtur ejus fidem approbasse, ita vt eum repellere, vel criminare, vel alios defectus ei obijcere minime possit per suprad. & ita solemus allegare, & est verissima opinio & indubitate, ex quo ampliatur d. gl. vt nō solū procedat in testib. instrumētarijs, vt ipsa loquitur & Dd. supra citati, sed etiam in testib. in judicio productis & examinatis in processibus, & hoc tradit laetissime plures Dd. referens idem sequutus Boerius decis. 245. n. 2. & 3. vbi n. 4. dupliciter limitat.